

Časopis bohoslovcov Kňazského seminára biskupa J. Vojtaššáka

2/2019

BRÁZDA

Obsah:

Úvodník	3
Cirkev.....	4
Aktuality.....	7
Naši diakoni.....	12
Svätá omša a jej prameň (2. časť).....	22
Prechádzky Kapitulskou ulicou 10.....	27
Spomaľ ma, Pane.....	32
Božie cesty.....	34

Brázda

Časopis bohoslovovcov Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka

Imprimatur: Mons. Štefan Sečka, spišský diecézny biskup, 7. 10. 2015, pod číslom 20/2015.

Ročník XXIX., číslo 3/Jún 2019

Vydáva Nadácia Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka, Spišská Kapitula 12, 053 04 Spišské Podhradie

E-mail: brazda@kapitula.sk, web: <http://ks.kapitula.sk>

Šéfredaktor: Marián Marhefka

Redaktori: Lukáš Briš, Lukáš Filický, Dávid Holubjak, Michal Skokan

Grafická úprava: Dávid Holubjak

Foto: Marek Rambala, archív redakcie, internet

Jazyková úprava: Peter Majda

Bankové spojenie: IBAN: SK960200000000068238592

Milí čitatelia časopisu Brázda!

Naša diecéza zažíva veľkú radosť, lebo už o niekoľko dní bude do Pánovej vinice poslaných osem nových robotníkov. Po šiestich rokoch formácie v seminári budú poslaní do sveta, aby hlásali Božie slovo, slávili Eucharistiu a vysluhovali sviatosti Cirkvi. Prajeme a vyprosujeme im veľa síl a odvahy, aby svoju službu vykonávali vždy s láskou k im zvereným dušiam.

Kňazi majú v Cirkvi dôležitú úlohu. Deň čo deň sprítomňujú na našich oltároch obetu Pána Ježiša mocou, ktorú majú priamo od Krista. Okrem toho majú byť opravdivými duchovnými pastiermi, ktorým záleží na duchovnom dobre svojich veriacich.

Dnešná spoločnosť poväčšine odmieta vieriť v Boha a bojuje proti kňazom. Kňazi sa majú stať „*všetkým pre všetkých, aby zachránili aspoň niektorých*“ (porov. 1Kor 9,22). Pritom nesmú zabúdať na spásu svojej duše. Modlime sa za nich, aby sa im to s Božou pomocou darilo uskutočňovať. S vďačnosťou si môžeme spomenúť na tých kňazov, ktorí pôsobili v našej farnosti, pripravovali nás na prijatie sviatostí, u ktorých sme vždy našli radu či útechu.

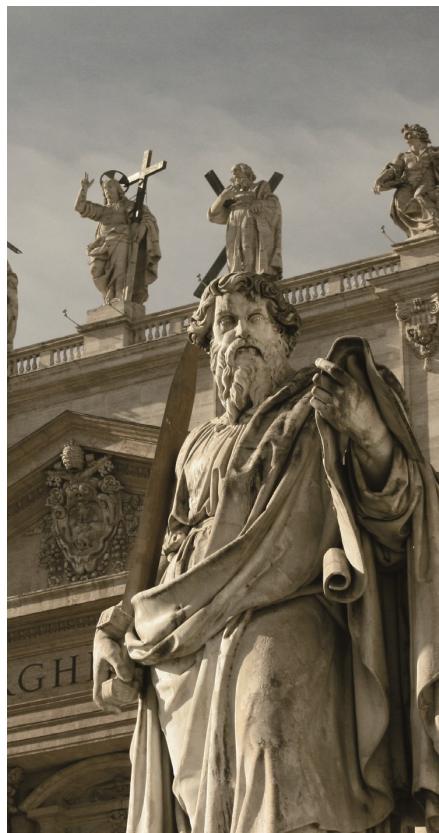
Marián Marhefka

Cirkev

Pamäťám sa, ako som kedysi o sebe hovoril, že verím v Boha, ale nie v Cirkev. Možno ste túto vetu počuli už veľakrát. Medzi nami mladými je dosť zaužívaná. Teraz som bohoslovec štvrtého ročníka a som šťastný, že patrím do Cirkvi a môžem veriť v jej nadprirodzené, teda sviatostné pôsobenie. V poslednom čísle Brázdy som písal o Eucharistii, teda živom Bohu a o kňazoch, ktorí ju vysluhujú, že je zbytočné rozoberať ich chyby, ale lepšie je sa za nich modliť. Či kňaz nie je tiež človek, ktorý je slabý a môže padnúť? Mnoho ľudí si myslí, že iba kňazi, biskupi, rehoľníci či rehoľníčky sú Cirkev. Tiež som si to mysel. Lenže Cirkev sme my všetci - ľudia, ktorí veríme v zmŕtvychvstalého Krista.

A práve on ju ustanovil, keď povedal Petrovi tie známe slová: „A ja ti hovorím: Ty si Peter a na tejto skale postavíš svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu“ (Mt 16,18). Prečo ale Ježiš spomína peklo? Spomína ho preto, lebo práve ono na čele s diablonom sa pokúšajú Cirkev zničiť. Kedže tento „starý had“ už vie, že nemôže byť spasený, tak sa silou-mocou volajúcim, ktorý je zásadne proti snaží znemožniť nám vstup do rodine a celkovo proti človeku. Toto

neba. Teraz momentálne bojuje proti rodine a proti normálnemu životu. Vieme veľmi dobre, že iba muž a žena môžu spolu splodiť aj to, že hriech sodómie, ktorý je presne to, čo sa nám snaží natlačiť hnutie LGBTI, je hriechom do neba

hnutie je diabolské a bojuje proti nejako už prestáva byť „IN“. Je to Cirkvi. pochopiteľné, lebo skôr dnešného

Samozrejme v médiách človeka zaujme nejaký ten škandál, sa stretávame s tým, aké kauzy a zlyhanie, či vymyslený príbeh, ktorý sexuálne zneužitia sú prítomné ovplyvní jeho vlastný názor. Pre medzi kňazmi. Tiež sa poukazuje diabla by bolo najlepšie, keby sme na rôzne hriechy, alkoholové svetu kývali hlavou áno a žili život tak, zlyhania, či iné nedostatky. Zabúda akoby Boha nebolo. Lenže my veriaci sa ale ukázať na to, že tento malý kresťania musíme vedieť, že úlohou výsek možno zlyhaných kňazov, či nás, členov Cirkvi, je ohlasovať svetu členov Cirkvi zakrýva tých, ktorí žijú evanjelium. Tú radostnú zvest o svoje kňazstvo až do vyčerpania tom, že Ježiš zomrel na kríži a vstal sú. Ktorí každodenne slúžia sväté z mŕtvych. No nielen za nás, ale za omše, spovedajú, obetujú sa a všetkých ľudí bez rozdielu, aby všetci modlia za svojich ľudí, ktorí sú s ním mohli žiť večne. Ved' Ježiš nám im zverení a robia mnoho iného stále opakuje: „Nebojte sa!“ Iste to dobrého. Samozrejme nehovorím sami nedokážeme a preto máme len o kňazoch, ale aj iných členoch, toto naše spoločenstvo, ktoré sa dá či laikoch. Ved' normálnosť dnes charakterizovať rôzne.

Cirkev je prístav, v ktorom z mŕtvych, spoločenstvo veriacich je zakotvená naša Iod'. Je rodina, ako svoje telo" (KKC 805).
ktorá má otvorenú náruč pre Možnosmesitoneuvedomili, každého, kto sa odváži žiť ako ale zmŕtvychvstalému Ježišovi ostali kresťan. Cirkev je ako futbalový na tele rany po klincoch a rana v tím, ktorý má obrancov, záložníkov, boku, ktorá siaha až do srdca. Cez útočníkov, či brankára. Tak isto ako tieto Kristove viditeľné rany je tím, tak aj Cirkev má náhradníkov, vidieť aj rany nás, členov Cirkvi. A čo sú jej budúci členovia, kedže tu chcel by som ešte pripomenúť, že bude do konca sveta. Tiež je ako iba katolícki kňazi môžu odpúšťať autobus plný ľudí, ktorí cestujú do hriechy, čo je obrovským darom, vytúženého ciela, kde šoférom je ktorý nemá nijaké iné náboženstvo. Ježiš a pasažieri sme my. Alebo aj „*Komu odpustíte hriechy, budú mu lúka plná kvetov, ktoré sú živené odpustené, komu ich zadržíte, budú slnkom, tak ako my Kristom. zadržané*“ (Jn 20,23). Je to obrovské Najdôležitejšie pomenovanie je privilégium od nášho Pána, lebo to ale to z katechizmu, kde sa píše, isté, čo bolo v Cirkvi na jej začiatku a že Cirkev je Kristovo telo. „*Skrze v priebehu celých dejín, je aj dnes a Ducha Svätého a jeho pôsobením bude stále. „Ježiš Kristus, je ten istý vo sviatostiach, najmä v Eucharistii, včera, dnes i naveky“* (Hebr 13, 8). utvára Kristus, ktorý zomrel a vstal

Lukáš Briš

Aktuality

Charitatívny hokejový turnaj

V sobotu 26. januára sa na Pripravili ju seminaristi 5. ročníka. zimnom štadióne v Ružomberku Slávnostrným prednášajúcim bol uskutočnil charitatívny hokejový Mons. prof. ThDr. Jozef Jarab PhD., turnaj kňazov Spišskej, Košickej, ktorý sa nám vo svojej prednáške Banskobystrickej diecézy a prihovoril na tému: „Najväčší rehoľníkov. Súčasťou programu bola medzi učenými, najučenejší aj autogramiáda s Jánom Lacom medzi svätými...“ Po prednáške a bubenová show Batida. Podporiť nasledoval slávnostrný obed a hráčov prišli aj košický arcibiskup a potom odchod bohoslovov na metropolita Mons. Bernard Bober semestrálne prázdniny.

a generálny vikár Spišskej diecézy Mons. Anton Tyrol. Kňazi Spišskej diecézy, v ktorej radoch boli i naši dvaja bohoslovci, zvíťazili na tomto turnaji a odnesli si so sebou aj krásny víťazný pohár. Výtažok z akcie bol venovaný pre Organizáciu Dorka – krízové centrum pomoci v Ružomberku.

Tomášovská akadémia

V nedeľu 27. januára 2019 sme mali v aule Jána Pavla II. v našom kňazskom seminári už otec biskup Mons. Andrej Imrich.

Krížová cesta Kapitulskou ulicou

V piatu pôstnu nedeľu sa konala krížová cesta, ktorá viedla od cintorína pozdĺž celej ulice Spišskej Kapituly až ku katedrále. Symbolické zastavenia krížovej cesty pripravili seminaristi 3. ročníka. Krížová cesta bola obetovaná za uzdravenie rodín.

Missa Chrismatis

Na Zelený štvrtok o 9:00 sa v katedrále sv. Martina v Spišskej Kapitule slávila svätá omša, Kapitule odohral futbalový zápas pri ktorej diecézny otec biskup medzi oravskými bohoslovcami a požehnal a posvätil oleje a krizmu, tímom bohoslovcov Spiša a Liptova. Ktoré sa používajú pri sviatosti krstu, Súboj medzi seminaristami bol birmovania, pomazania chorých, vyrovnaný. Nakoniec však vyhrali kňazskej vysviacke. Počas svätej seminaristi z Oravy. Po krásnom omše si kňazi obnovili svoje kňazské futbale si všetci pochutnali na sľuby. Celú svätú omšu doprevádzala spevom Schola cantorum.

Futsalový turnaj seminárov

Aj v tomto roku sa konal turnaj vo futsale, v ktorom proti sebe súťažili bohoslovci z celého Slovenska. Tento rok bol usporiadateľom turnaja kňazský seminár v Nitre. Turnaj sa konal 27. apríla 2019. Aj keď futsal bol len prostriedkom pre naše stretnutie, nemôžeme nespomenúť, že naši bohoslovci kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka opäť získali krásne prvé miesto, čomu sa iste všetci spolu tešíme.

Futbalový zápas v seminári

V stredu 1. mája 2019 sa v Spišskom seminári na Spišskej Kapitule slávila svätá omša, Kapitule odohral futbalový zápas medzi bohoslovcami Spiša a Liptova. Ktoré sa používajú pri sviatosti krstu, Súboj medzi seminaristami bol birmovania, pomazania chorých, vyrovnaný. Nakoniec však vyhrali kňazskej vysviacke. Počas svätej seminaristi z Oravy. Po krásnom omše si kňazi obnovili svoje kňazské futbale si všetci pochutnali na sľuby. Celú svätú omšu doprevádzala výbornom guláši. Svojou návštavou nás poctil aj diecézny otec biskup Mons. Štefan Sečka, taktiež niektorí profesori a rehoľné sestry.

Konferencia Znaky časov

Dňa 3. mája sa v našom kňazskom seminári uskutočnila konferencia „Znaky časov“ na tému „Božieslova svedectvoobrátenia.“ V prvom bloku prednášok sa nám prihovorili profesori František Trstenský, Mons. Anton Tyrol a Martin Koleják. Druhý blok tvorila prednáška a svedectvo židovského

rabína Jean-Marie Élie Setbona, seminári biskupa Jána Vojtaššáka v ktorý konvertoval na kresťanstvo. Po Spišskej Kapitule uskutočnili viaceré prednáškach nasledovala diskusia, zaujímavé akcie. V stredu 8. mája ktorá ukončila túto konferenciu.

pri svätej omši Mons. Andrej Imrich požehnal obnovenú adoračnú kaplnku. Od piatka do nedele prebiehala už tradičná duchovná obnova pre stredoškolákov, na ktorej sa zúčastnilo 40 chlapcov. Viedol ju prefekt kňazského seminára Martin Majda. Chlapci mali možnosť spoznať denný program bohoslovov, keďže v ich programe boli prednášky, čas na modlitbu, ako aj osobné voľno.

15. rozhlasová púť Rádia Lumen

V sobotu 4. mája 2019 putovali bohoslovci do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove v Kňazskom seminári biskupa na 15. rozhlasovú púť Rádia Lumen. Ján Vojtaššák uskutočnil deň Hlavným celebrantom svätej omše otvorených dverí. Program začal a kazateľom bol generálny riaditeľ slávnostnej svätou omšou v rádia Juraj Spuchlák. Mottom púte katedrále sv. Martina. Pri svätej bolo: „Priateľstvo s Kristom a hlboký vzťah k Cirkvi - cesta k slobode bez hriechu.“ Bohoslovci zo spišského kňazského seminára mali na starosti asistenciu pri liturgii a tiež doprevádzali slávenie svätej omše spevmi. Po svätej omši nasledovala Eucharistická adorácia.

Týždeň modlitieb za duchovné povolania v kňazskom seminári

Počas týždňa modlitieb za duchovné povolania sa v kňazskom

Deň otvorených dverí 2019

V nedeľu 12. mája sa v Kňazskom seminári biskupa Ján Vojtaššák uskutočnil deň otvorených dverí. Program začal a kazateľom bol generálny riaditeľ slávostnej svätou omšou v katedrále sv. Martina. Pri svätej omši bola štyrom bohoslovcom piateho ročníka udelená kandidatúra diakonátu a kňazstva.

Hlavným celebrantom bol diecézny **Diecézne stretnutie mládeže** biskup Mons. Štefan Sečka. Po svätej omši sa účastníci dňa našej diecézy veľkým dňom, otvorených dverí presunuli do lebo mali možnosť stretnúť sa na kňazského seminára, kde bol pre diecéznom stretnutí mládeže s nich pripravený zaujímavý program. názvom „Hore nohami“ v Poprade. Nechýbali vystúpenia Scholy Program bol veľmi pestrý a každý cantorum, súťaže pre deti, ako aj si mohol nájsť to svoje. Nechýbali možnosť prehliadky katedrály a piesne, svedectvá a workshopy. kňazského seminára. Program dňa Medzi mladými je veľmi obľúbené otvorených dverí bol zakončený o Expo povolení. Mladí majú možnosť tretej hodine modlitbou Korunky spoznať charizmu rehoľných a Božieho milosrdstva a adoráciou.

Deň 18. máj bol pre mládež svätej omši sa účastníci dňa našej diecézy veľkým dňom, otvorených dverí presunuli do lebo mali možnosť stretnúť sa na kňazského seminára, kde bol pre diecéznom stretnutí mládeže s nich pripravený zaujímavý program. názvom „Hore nohami“ v Poprade. Nechýbali vystúpenia Scholy Program bol veľmi pestrý a každý cantorum, súťaže pre deti, ako aj si mohol nájsť to svoje. Nechýbali možnosť prehliadky katedrály a piesne, svedectvá a workshopy. kňazského seminára. Program dňa Medzi mladými je veľmi obľúbené otvorených dverí bol zakončený o Expo povolení. Mladí majú možnosť tretej hodine modlitbou Korunky spoznať charizmu rehoľných a Božieho milosrdstva a adoráciou. mládežníckych spoločenstiev, ktoré majú na podujatí svoje zastúpenie. S radosťou konštatujeme, že do Expa povolení sa zapojil aj nás kňazský seminár. Mladým sme ponúkali rôzny materiál, ktorý ich nadchol. Toto podujatie bolo zakončené slávnostnou svätou omšou, ktorú celebroval generálny vikár Spišskej diecézy Mons. Anton Tyrol.

Odpust sv. Jána Nepomuckého

Patrónom nášho kňazského seminára je sv. Ján Nepomucký a jemu je zasvätená aj naša seminárska kaplnka. Preto je pre nás deň jeho spomienky - 16. máj odpustovou slávnosťou. Slávnostnú svätú omšu o 17:00 celebroval v seminárskej kaplnke emeritný pomocný biskup Mons. Andrej Imrich a v homílii sa nám prihovoril prefekt košického kňazského seminára otec Jozef Kohut.

Sväta omša na Pažici

Súčasťou siedmeho ročníka podujatia Spišský Jeruzalem bola súčasť aj svätá omša na Pažici, teda na rozľahlej lúke nedaleko seminára, kde stojí historická kaplnka sv. Jána Nepomuckého. Hlavným celebrantom a kazateľom bol otec prefekt ThLic. Martin Majda, PhD. Svätej omši predchádzala modlitba posvätného ruženca, ktorú si pripravili seminaristi 2. ročníka.

Rozlúčkové vešpery s diakonmi

Na Šiestu veľkonočnú nedeľu sa diakoni po slávnostných vešperách, ktoré boli v seminárskej kaplnke, rozlúčili s bohoslovčami pri príjemnom posedení s občerstvením. O pár dní na to šli na duchovné cvičenia, v rámci ktorých sa dôkladne pripravili na prijatie

sviatosti kňazstva. Na ich ceste kňazského života im prajeme veľa súťaží.

Požehnanie úrody

V pondelok 27. mája sme sa v kaplnke zišli na popoludňajšiu pobožnosť, ktorá bola spojená s procesiou do záhrady. Pobožnosť viedol otec rektor. Za spevu litánií ku všetkým svätým sme sa v procesii vybrali na pole, ktoré bolo požehnané na všetky štyri svetové strany. V jednotlivých modlitbách sme prosili, aby Pán požehnal siatiny, ochránil zem od škodcov, doprial dobré počasie a potrebný dážď. Nezabúdajme stále prosiť Pána, aby požehnal plody zeme a prácu našich ľudských rúk.

Bohoslovci

Naši diakoni

Našich diakov, ktorí o pár dní po šiestich rokoch formácie opustia brány seminára, aby ohlasovali evanjelium a napíňali Kristovo poslanie, sme sa opýtali niekoľko otázok.

Šimon Bocko

1. Mohol by si sa podeliť s tým, za čo si najviac vďačný počas formácie v seminári?

V seminári som sa toho mnoho naučil. Je ľahšie vybrať iba jednu vec. Spoznal som tu veľa dobrých ľudí, tu som dospel. Som vďačný za to, čo som tu objavil – utvrdil sa v ceste, ktorou chcem v živote ísť. Najviac som však vďačný za čas strávený v našej kaplnke. Mohol som tam ísť, kedykoľvek som to potreboval.

2. Kto a v čom bol pre teba svedkom viery a vzorom na ceste povolania?

Svojím životom ma osloivilo viacero svätých (Ján XXIII., Don Bosco, Ján Pavol II., ...), ale najväčším vzorom sa mi stala Panna Mária. Jej pokora, poslušnosť a dôvera v Boha.

3. Ktorá modlitba ti zvlášť prirástla k srdcu a prečo?

Rád sa modlím modlitbu „Pod tvoju ochranu“ pre jej krátkosť a silu, sv. ruženec pre jeho jednoduchosť a zároveň hĺbkou. Ale asi najradšej mám Korunku Panny Márie od sv. Ľudovíta M. G. z Monfortu. Vyzdvihuje veľkosť Panny Márie a zároveň vyprosuje tie najdôležitejšie vlastnosti pre človeka.

4. Čo by si chcel odkázať mladším spolubratom, ktorí sa ešte len pripravujú na kňazstvo?

Spolubratom by som skôr len pripomenal to, čo by už mali vedieť. Seminár, život sám o sebe, nie je prechádzkou ružovou záhradou. Nestačí ním len prejsť, vydržať. To je málo. Musia na

sebe pracovať, neuspokojíť sa s dlho nevydrží. Síce nezahynie od priemernosťou. Majú sa snažiť výdať hladu, ale odumrie vnútorné pre zo seba to najlepšie. Ich cieľom má nedostatok vzťahov. Najviac som byť svätošť. To samozrejme neplatí len pre nich, to platí pre všetkých.

Anton Durčák

1. Mohol by si sa podeliť s tým, za čo si najviac vďačný počas formácie v seminári?

Seminár by som charakterizoval ako oázu uprostred púste. Je to veľmi pekné miesto plné života a hlavne je to Ježišova škola modlitby, škola pri jeho nohách. Oáza sama o sebe môže byť nádherným miestom, ale ak je tam človek sám a nemá sa s kým podeliť o radosť z povolania, s niekým rástť na tejto ceste, tak tam

vďačný práve za všetko, čo som sa naučil v tejto škole modlitby a hlavne to, že som mal s kým zdieľať tento čas. Láska je láskou, keď sa vie dávať, a ja som rád, že som mal vždy okolo seba ľudí ochotných deliť sa s darmi, talentmi, ktorými ich Boh obdaroval. Skrze nich som sa naučil častokrát viac, ako z toho, čo bolo na prednáškach.

2. Kto a v čom bol pre teba svedkom viery a vzorom na ceste povolania?

Môjho kňazského povolania by nebolo bez nasledovania príkladu Nebeskej Matky. Ona je mi vzorom vo svojej odpovedi na Božie povolanie. Odpovedá ponízene, ochotne a vždy, aj keď pri tom musí stáť pod krížom. Je pravou Matkou kňazov. Chcem ešte spomenúť niekoho. Pamätám si na deň, keď som dostal knihu

Zázraky Pátra Pia, ktorú som veľmi rýchlo prečítal. Vtedy som objavil veľkosť sv. Pátra Pia. Jeho pokora a úplná dôvera v Božiu prozreteľnosť ma silno oslovili. Zvlášť jeho ochota pri vysluhovaní Sviatosti zmierenia a pokorné znášanie všetkých prekážok, s ktorými sa v pastorácií stretol. Jeho príhovor ma sprevádzal odvtedy po celý čas

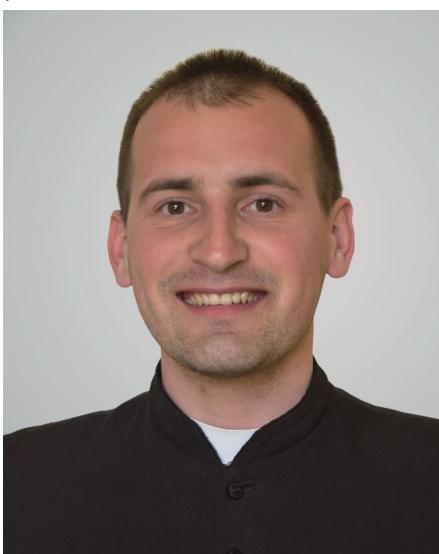
štúdia a prípravy na kňazstvo. Preto budú, pominú a prídu nové. To je som si zvolil obrázok Panny Márie a kolobej seminára a aj života. Ale aj jeho fotku na primičný obrázok. Kto sa pokorí, toho Boh povýši. Tak **3. Ktorá modlitba ti zvlášť prirástla** sa vždy znova zamilujete do svojho k srdcu a prečo?

Sú to Litánie pokory od sú na to, aby pomáhali odkrývať kardinála Rafaela Merry del Val, Boží plán s každým jedným z vás. ktoré mi dal v malej brožúrke náš Čerpajte veľa počas prípravy na otec prefekt Martin Majda. Každý, kňazstvo. Teraz je ten čas plnenia kto mal aspoň raz v ruke túto batôžkov do pastorácie. A nakoniec modlitbu, musel uznať, ako veľmi sa neprestávajte presviedčať o je v mnohých oblastiach života tom, že ste Bohom milovaní a ste ešte pyšný a koľko práce musí povolaní milovať.

na sebe ešte s Božou pomocou urobiť. Táto modlitba je práve o tom, pozrieť sa na seba v pravde - to je pokora. Uvidieť, že sám toho veľa nezmôžem a často visím na úplne zbytočných veciach v živote, ktoré ma odpútavajú od Boha aj od ľudí. Boli chvíle a sú stále, kedy mi veľmi pomohlo pravidelné odriekanie a žitie tejto modlitby, zvlášť usporiadať si vzťahy s ľuďmi a premôcť pochybnosti na ceste povolania. Vrelo ju každému odporúčam.

4. Čo by si chcel odkázať mladším spolubratom, ktorí sa ešte len pripravujú na kňazstvo?

Modlite sa. Vyprosujte nové kňazské povolania, poste o odpustenie pre seba, za spásu svojej duše a duší v očistci a hlavne nebojte sa vždy znova a znova vstať na ceste povolania. Pochybnosti

Adam Konkol'

1. Mohol by si sa podeliť s tým, za čo si najviac vďačný počas formácie v seminári?

Som vďačný za čas. Za čas 6 rokov, kedy som mohol spoznať

viac Krista, seba, Cirkev. Za čas konal veľké diela. Užívajte si tento strávený s Kristom počas adorácií. čas. Budťe vdăční. A nešomrite, Za čas strávený s priateľmi, ktorí ma ako som to často robil ja.

podržali keď mi bolo ťažko. Za čas dozrievania. Za čas zamilovania sa do Krista a jeho Cirkvi.

2. Kto a v čom bol pre teba svedkom viery a vzorom na ceste povolania?

Príkladom sú všetci tí, ktorí žijú kresťanstvo naplno v tejto dobe. Rodičia, súrodenci, priatelia, kňazi, biskupi, kardináli – najmä Tagle – Filipínsky kardinál, rehoľné sestry a laici. Milujem kresťanov, ktorí napriek „ťažkej“ dobe stále vydávajú svedectvo, že Kristus je Zmŕtvychvstalý, ktorí sú aktívni a ktorí svojím životom ukazujú, že milujú Krista.

3. Ktorá modlitba ti zvlášť prirástla k srdcu a prečo?

Modlitba, kedy som len tak pri Ježišovi a nič nehovorím. A prečo?

Je to taká modlitba, kde už slová nie sú potrebné. Je to podobné ako keď vnímam ako milostivý čas, čas, ktorý sú dvaja manželia spolu a stačí im vzájomná prítomnosť. Každé slovo by bolo v tej chvíli zbytočné.

4. Čo by si chcel odkázať mladším spolubratom, ktorí sa ešte len pripravujú na kňazstvo?

Spoznajte skrzes modlitbu a štúdiá to, ako vás Boh veľmi miluje, ako veľmi miluje svoju nevestu – Cirkev. Dovoľte mu, aby vám uzdravil vaše rany. Dovoľte mu, aby skrzes vás

Milan Lupták

1. Mohol by si sa podeliť s tým, za čo si najviac vdăčný počas formácie v seminári?

Je toho veľmi veľa. Určite to je pre mňa Božím darom. Seminár je skvelým miestom na to, aby človek spoznal, kým vlastne je a tak vedel, na čom potrebuje pracovať, na čo si má dať v živote pozor a podobne. Som vdăčný Pánu Bohu za tento milostivý čas. Som vdăčný za starostlivosť predstavených, za všetkých ostatných zamestnancov seminára, ktorí sa o nás starali, našich profesorov, rehoľné sestry,

za bohoslovcov, ale i rodičov, nespočetné množstvo krásnych a kňazov vo farnosti, mnohých výstižných modlitieb ako je novéna priateľov a ľudí, ktorí sa za mňa odovzdanosti, modlitba svätého modlia a mnohých dobrodincov, Františka o pokoj, či jednoduchá vďaka ktorým som mohol zažiť strelná modlitba: „Ježišu tichý a tento milostivý čas. pokorný srdcom, pretvor moje

2. Kto a v čom bol pre teba svedkom srdce podľa svojho srdca.“

vieri a vzorom na ceste povolania? 4. Čo by si chcel odkázať mladším

Asi ľažko hovoriť o spolubratom, ktorí sa ešte len jednom človeku. Tých vzorov je **pripravujú na kňazstvo?**

mnoho a je dôležité, aby sme Asi najvýstižnejšie o tom na to mali otvorené oči. Sú to hovorí list Hebrejom: „*Pravda, príklady mnohých svätcov, kňazov, každá výchova v prítomnosti sa mnohých, ktorí svoj život obetovali nezdá radostná, ale krušná; neskôr v službe Bohu a ľuďom. Je to tiež však prináša upokojujúce ovocie príklad mojich rodičov a mnohých spravodlivosti tým, ktorých ona rodín, ktoré poznám, kde vidím, ako vycvičila*“ (Hebr 12, 11). Aj keď sa ľudia obetujú pre iných z lásky. A často v prítomnosti nevidíme napokon, alebo predovšetkým, ako zmysel mnohých vecí, ktoré sú pre som si to opäť uvedomil pri pozeraní nás ľažké, keď ich s odovzdanostou filmu Umučenie Krista, najväčším Ježišovi prekonáme, stane sa to vzorom je pre mňa príklad Ježiša pre nás radostnou spomienkou, Krista, ktorý z lásky vytrpel to ktorá nám dodá silu. Drahí bratia, všetko, čo vidíme v spomínanom prežívať svoju prípravu na kňazstvo filme, aby nám daroval večný život v seminári, to je skutočne milostivý a zaplatil za moje hriechy, ale i za čas. Snažte sa ho využiť čo najlepšie! hriechy všetkých ľudí.

3. Ktorá modlitba ti zvlášť prirástla k srdcu a prečo?

Tých modlitieb je mnoho, **1. Mohol by si sa podeliť s tým, za človek sa častokrát nachádza v čo si najviac vďačný počas formácie rozličných situáciách, kedy mu je v seminári?**

bližšia raz tá a inokedy iná modlitba. Vďačný som predovšetkým Nepochybne najkrajšou modlitbou dobrotvéemu Pánu Bohu za dar je obeta svätej omše. Ruženec bol povolania. Bez jeho volania by som často moju kotvou. Ale je to aj nemal byť za čo vďačný. Formácia

Patrik Mitura

v seminári mi priniesla priestor pre modlitbu a štúdium, keď mnohokrát vnímame, že sa nestíhame modliť a učiť, tak seminár je predovšetkým o tom, aby som si zodpovedne vedel nájsť čas pre modlitbu a poznávanie Boha. Ale tým to nekončí. Seminár má naštartovať náš vzťah s Bohom a dennodenne sa do neho zamilovať viac a viac.

**2. Kto a v čom bol pre teba svedkom
viery a vzorom na ceste povolania?**

Svedectvá kresťanov sú v dnešnej dobe veľmi dôležité, ako pre kňazov, tak aj pre ľudí vo svete. Slová nás môžu povzbudiť, ale príklad priťahuje. Pre mňa je Ježiš Kristus, jeho učeníci, svätí, ale aj moji rodičia, súrodenci, starí rodičia, priatelia i jednoduchí ľudia so živou vierou príkladom na ceste povolania ku

kňazstvu, ale i na ceste povolania
ku každodennej svätosti.

3. Ktorá modlitba ti zvlášť prirástla k srdcu a prečo?

V mojom seminárskom živote ma viedli rôzne modlitby, ktoré sú mi veľmi blízke. Počas šiestich rokov ma doprevádzala modlitba k sv. Brigite Švédskej, ku ktorej som si našiel výnimočný vzťah. Modlitba je rozhovor s Bohom, a preto každá modlitba, ktorá je opravdivá, je krásna a hlboko vrytá v srdci, či je to ruženec, alebo len tiché načúvanie Božiemu hlasu. Môžem ešte osobne povedať, že dennodenne kľačať pred Eucharistiou mi dávalo a dáva silu kráčať za Ježišom.

4. Čo by si chcel odkázať mladším spolubratom, ktorí sa ešte len pripravujú na kňazstvo?

Najdôležitejšie, čo človek má, je srdce. Nenechajte si ukradnúť srdce a stále sa vracajte k prameňu vášho osobného vzťahu s Bohom.

Miroslav Mudrík

1. Mohol by si sa podeliť s tým, za čo si najviac vdľačný počas formácie v seminári?

Som vďačný za mnohé veci.
Istotne je to najmä samotný čas
strávený v seminári. Čas strávený v
kaplnke, na prednáškach, púťach,

na brigádach či na túrach. Šesť rokov na ceste povolania. Veľká vdaka je dosť dlhá doba na to, aby človek vám, otcovia predstavení i vám, zažil mnohé pekné i menej pekné spolubratia seminaristi.

chvíle, spoznával seba a prehlboval **2. Kto a v čom bol pre teba svedkom svoj vzťah s Bohom.** Aj keď sa **viery a vzorom na ceste povolania?** to na prvý pohľad nezdá, snáď Nemám konkrétny vzor na najviac som vďačný za všetkých ceste povolania. Počas formácie spolubratov i predstavených. Každý v seminári i mimo neho som máme svoje dobré i menej dobré stretol mnohých vzácných ľudí, vlastnosti, ktoré nám pomáhajú bohoslovcov, kňazov či rehoľníkov, vzájomne sa formovať na dobrých ktorých životy i svedectvá viery Kristových kňazov. Mnohé veci ma mnohokrát veľmi povzbudili človek sám o sebe nespozná, a upevnili na ceste povolania. Od Avšak druhí mu môžu byť veľkou každého, kto má skutočný vzťah pomocou či zrkadlom. Prirovnal s Bohom a žije životom viery, sa by som to k potoku, v ktorom snažím zobrať aspoň „kúsok toho sa kamene vzájomne obrusujú a dobrého.“

stávajú sa krajsími a jemnejšími. **3. Ktorá modlitba ti zvlášť prirástla A práve za to som najviac vďačný k srdcu a prečo?**

– za vzájomnú formáciu a pomoc

Veľmi rád sa modlievam breviár, ruženec, Korunku Božieho milosrdenstva ako aj rôzne iné modlitby, avšak osobitne som si oblúbil modlitbu Litánií k najsvätejšiemu Srdcu Ježíšovmu. Modlím sa ju každý deň. Dôvodom, prečo som si ju zvlášť oblúbil, je to, lebo veľmi dobre vystihuje, kym má byť kňaz a ako má sprítomňovať Ježíša v tomto svete. Ako povedal svätý Ján Mária Vianney: „Kňaz má byť láskou Kristovho srdca.“ A to je úloha pre každého kňaza na celý život.

4. Čo by si chcel odkázať mladším spolubratom, ktorí sa ešte len

pripravujú na kňazstvo?

Aby si vážili svoje povolanie, ktoré dostali a nehazardovali s ním. Po šiestich rokoch v seminári môžem povedať, že kňazstvo je veľmi veľký dar, ale uložený vo veľmi krehkej nádobe. Formácia nás má naučiť, ako toto povolanie rozvíjať a ako túto nádobu chrániť. A to môžeme jedine s Ježišom, keď správne využívame čas pre modlitbu, štúdium, ale aj na oddych či zábavu. Čas formácie, aj keď sa to nezdá, beží veľmi rýchlo a to, čo tu zanedbáme, nás raz skôr či neskôr dobehne. Využívajte preto čas

Andrej Ondrejka

1. Mohol by si sa podeliť s tým, za čo si najviac vďačný počas formácie v seminári?

Najviac som vďačný za čas, ktorý som mal na modlitbu a čas, ktorý som mohol tráviť v kaplnke. Tohto času je v seminári dosť veľa a keď ho bohoslovec naozaj využije, môže veľmi podrásť vo svätosti. Okrem tohto som vďačný aj za vzdelanie a všetky skúsenosti, ktoré nám naši profesori odovzdávali.

2. Kto a v čom bol pre teba svedkom viery a vzorom na ceste povolania?

Vzorom pre mňa vždy boli a sú kňazi, ktorí autenticky žijú svoje

kňazstvo a vzťah s Ježišom. Mám vo svojom okolí mnohých kňazov, ktorí mi svojím životom ukázali, ako žiť radosť. Je požehnaním pre bohoslovca, keď má vo svojom farárovi príklad a som Bohu vďačný, že ja mám. Veľkým príkladom pre mňa je tiež aj náš otec prefekt. Jeho jednoduchý život ma vždy inšpiruje byť lepším. Ale aj mnoho, mnoho iných priateľov a známych, ktorých poznám a žijú každodennú svätošť. Títo všetci ma inšpirovali na ceste ku kňazstvu.

3. Ktorá modlitba ti zvlášť prirástla k srdcu a prečo?

Modlitba svätého ruženca je pre mňa modlitba, ktorá je veľmi blízka môjmu srdcu. Je to pre mňa modlitba, pri ktorej si oddýchnem a

veľa načerpám.

4. Čo by si chcel odkázať mladším spolubratom, ktorí sa ešte len pripravujú na knazstvo?

Aby si strážili srdce. Aby si ho vždy zachovali čisté, lebo len čisté srdce môže ďalej pomáhať iným. Choré a zlé srdce toho veľa nepomôže. Srdce bude čisté, keď v ňom bude Ježiš. Časté a úprimné stretnutia s Ježišom v Eucharistii menia srdce. Preto môj odkaz by bol: Často navštěvujte Ježiša.

Martin Tešla

1. Mohol by si sa podeliť s tým, za čo si najviac vdăčný počas formácie v seminári?

Bolo pre mňa veľkým darom mať v „dome“ kaplnku, v ktorej sme mali každý deň spoločný program. Aj keď to bolo pre mňa niekedy partiu, s ktorou sme úplne žili pre náročné - hlavne ráno íšť do kaplnky na spoločný program, napriek tomu že som veľmi vdăčný za spoločnú modlitbu i za samotnú kaplnku. Už aj slza vyjde.

teraz viem, že toto mi bude veľmi chýbať. A druhá vec, za ktorú som veľmi vdăčný, sú moji spolubratia.

Vytvorili sme pekné spoločenstvo, do ktoré mi tiež bude chýbať.

2. Kto a v čom bol pre teba svedkom viery a vzorom na ceste povolania?

Boli to viacerí ľudia, ktorí sa v tých chvíľach obraciame práve opravdivo žili svoju vieru. To sú ľudia na ňu. Preto mi k srdcu prirástla

z domáceho prostredia ale aj mnohí kňazi či rehoľné sestry. Zvlášť môj najlepší kamarát z môjho rodiska,

ktorý je už kňazom a pri ktorom som vyrastal a dospieval v eRku a vôbec vo farnosti. Mali sme super farnosť, pre ľudí a pre pomoc našim kňazom. Bol to nádherný čas, pri ktorom, keď si naň spomínam, mi modlitbu i za samotnú kaplnku. Už aj slza vyjde.

3. Ktorá modlitba ti zvlášť prirástla k srdcu a prečo?

Ako chlapec som chodieval Združenia mariánskej mládeže. Panna Mária je moja najobľúbenejšia svätá. V živote

najdu niekedy aj ťažké chvíle a tak

modlitba „Rozpamäťaj sa, sv. Panna aby okrem duchovnej stránky Mária, že nikdy nebolo počuť...“ V ste vo svojej formácií nezabúdali tejto modlitbe je obsiahnuté všetko. práve na ľudskú stránku, ktorá je

4. Čo by si chcel odkázať mladším pre kňaza veľmi dôležitá. Byť milý, spolubratom, ktorí sa ešte len láskavý, dobrosrdečný, múdry - pripravujú na kňazstvo?

jednoducho byť človekom, ktorý to

Milí moji spolubratia! Chcel má usporiadane vo svojom živote by som vám položiť veľmi na srdce, ale aj doma vo svojej izbe.

Sväta omša a jej prameň

2. časť - liturgia slova

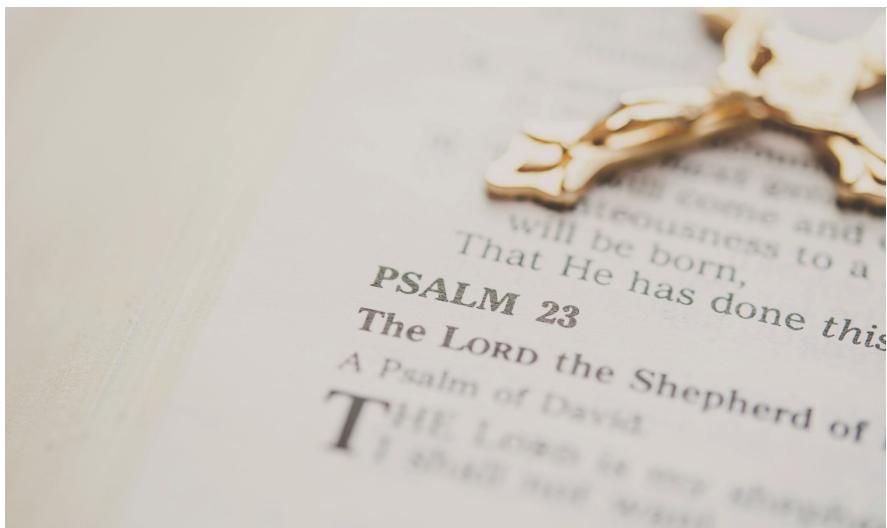
Milí čitatelia nášho seminárskeho časopisu! Od minulého čísla môžete s nami čerpať z prameňa svätej omše. Veríme, že vás táto téma obohatila a zostanete nám verní aj nadalej. V prvej časti sme si priblížili úvodné obrady a teraz sa bližšie pozrieme na Liturgiu slova.

Hlavnou časťou Liturgie slova je čítanie zo Svätého písma. Prvé čítanie je najčastejšie zo Starého zákona. Počas nedele a sviatkov sa číta aj druhé čítanie, ktoré je najčastejšie zo Skutkov apoštолов, alebo z novozákonných listov. Práve čím vyjadrujeme našu ochotu k v tejto časti liturgie k nám hovorí počúvaniu toho, čo nám Boh chce sám Boh, ako k svojmu ľudu. Už povedať. Čítania sa čítajú z ambóny od 2. stor. je čítanie Svätého písma a číta ich lektor. Táto služba je veľmi súčasťou nedelenej svätej omše. Od dôležitá a čestná. Každý lektor 4. stor. je známe, že Bohoslužbe sa musí veľmi dobre pripraviť obety predchádzala Bohoslužba na túto službu. Nikdy by nemal slova. Druhý vatikánsky koncil čítať Božie slovo bez prípravy. V hovorí o tom, že v Liturgii slova dnešnej masovokomunikačnej hovorí Boh k svojmu ľudu. Preto dobe existujú rôzne možnosti, ako sa celá Bohoslužba slova má sláviť sa na túto službu pripraviť. Služba tak, aby viedla zhromaždený ľud lektora je počas slávenia svätej k rozjímaniu nad týmto Slovom. omše veľmi dôležitá. Vždy treba Toto slávenie vyjadruje aj liturgický pamätať a dbať o svoj zovňajšok. postoj. Počas úvodných obradov celý Mat' vhodné a slušné oblečenie. zhromaždený Boží ľud stojí. Avšak Pred svätaom omšou sa odporúča počas Bohoslužby slova sedíme, prísť do sakristie skôr a prečítať

si čítanie z lekcionára. K ambóne čítania. Žalm chce pôsobiť skôr na treba kráčať pomaly a dôstojne. naše city. Najčastejšie sú žalmy Stát vzpriamene, s nepodlomenými vybraté tak, aby boli odpovedou nohami. Božie slovo sa má čítať na prvé čítanie alebo, aby nás nahlas, zreteľne a hlavne pomaly! pripravili na evanjelium. Kedže ide Lektor si musí uvedomiť, že nečíta o Božie slovo, je lepšie žalm spievať sám pre seba, ale pre všetkých, od ambóny, ako z chóra. A kedže ktorí prišli na svätú omšu. Ide o pieseň, je dobre žalm spievať,

Medzi jednotlivými aj keď je svätá omša recitovaná. čítaniami, alebo pred evanjeliom Žalm je nenahraditeľnou súčasťou nasleduje responzóriový žalm. Bohoslužby slova, preto je možné žalm nie je mostom medzi na ňom stavať aj homíliu alebo čítaniami, alebo evanjeliom. Nie kázeň. Liturgia je založená na je to chvíľa na oddych, kedy má viditeľných veciach, na postojoch človek vypnúť. Je to tiež Božie tela a taktiež na tom, že tieto slovo, ktoré nám pomáha rozjímať veci robíme spoločne. Žiadna nad tým, čo sme práve počuli. iná pieseň by sa pred evanjeliom Slovo „žalm“ pochádza z gréckeho nemala spievať. Túto „vsuvku“ slova ΨΑΛΜΟΙ (čítaj psalmoi) - nahradilo aleluja s krátkym veršom chválospev. Ide o biblické texty s z lekcionára. V pôstnom období iným žánrom, ako majú jednotlivé Aleluja nahradilo krátke zvolanie.

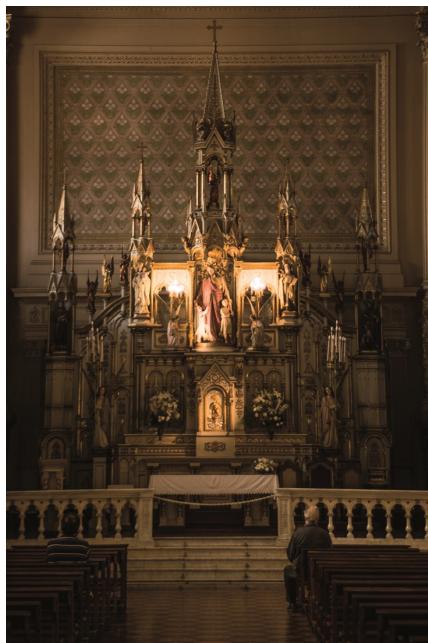
Aleluja je slovo hebrejského pôvodu halelújah - chváľte Pána. Ked' sa pridávame k spevu slávnostného Aleluja a počúvame krátky verš, vítame vo svojom strede, vo svojom spoločenstve Krista, ktorý k nám bude v evanjelii hovoriť. Aleluja sa dostalo do svätej omše, ako niečo nové v 5. storočí. Predtým na mieste, kde sa teraz spieva Aleluja, bol žalm. Slovo Aleluja sa do pôstnej doby nedostalo. Ani dnes, ked' nám pašie. Nezabúdajme, že aj vtedy Cirkev ponúka čas pôstu, sa Aleluja sme v Ježišovej prítomnosti, nespieva. Tak nám Cirkev pomáha Ved' aký by malo zmysel na konci si uvedomiť, že Boha môžeme evanjelia vravieť - „Chvála tebe, chváliť vďaka Ježišovi, ktorý za nás zomrel a vstal z mŕtvych. Závideli sám Ježiš? Pri tejto našej odpovedi ste niekedy ľudom v Galilei, ked' kňaz pobozká lekcionár, prípadne byť na ich mieste? Vo svätej omši je to možné. Práve dnes nám túto možnosť ponúka evanjelium. Božie slovo nemá vždy rovnaký účinok na srdce poslucháča, ale vždy je v ňom prítomný Kristus, ktorý uskutočňuje tajomstvo spásy. Pri ohlasovaní evanjelia sa v liturgii na sviatky a na slávnosti používa evanjeliár, sviece, či dokonca kadidelnica. Tieto vonkajšie symboly sú vyjadrením toho, že sa nečíta žiadnený príbeh na pokračovanie, ale že v tomto slove je prítomný samotný Ježiš Kristus, a jeho slovo je mocné. Počas čítania evanjelia všetci stojíme. Aj vtedy, keď sa vo Veľkom týždni čítajú

nasleduje homília. Najčastejšie homília nadvázuje na čítania a je podložená najstaršou tradíciou. Pred vznikom kresťanstva vysvetľovali Písmo v synagóge Židia. A tak to prijal aj Ježiš, ako aj jeho učeníci, ktorí to zaviedli do praxe. Obdobie 4. a 5. stor. sa nazýva obdobím homiletického umenia. Od 7. stor. je homilia trvala menej ako štvrt hodiny. Od 11. stor. je homilia

nepočítajú. Obnova homílie, avšak zareagovať. Prvou odpoveďou mimo svätej omše, prichádza až je chvíľa ticha, ktorá nasleduje so zrodom žobravých reholí (napr. hned po homílii). Je to priestor pre dominikáni a františkáni). Dôležitá pôsobenie Ducha Svätého, aby sa v udalosť, ktorá zohrala veľkú úlohu nás Božie slovo zakorenilo, a tak nás v ohlasovaní Božieho slova je pripravilo na slávenie Eucharistie, Tridentský koncil. Konciliov otcovia i na našu úlohu ohlasovať toto znova upozorňujú na hlásanie Slovo. Ked' pápež Benedikt XVI. evanjelia a hovoria, že všetci biskupi slávili v Čechách na Staré Boleslaví sú povinní osobne hlásať sväté v roku 2009 svätú omšu pre 60 000 evanjelium Ježiša Krista. Koncil účastníkov, mnohí z nich povedali, uprednostňuje hlásanie stručné a že dve minúty ticha v tomto majú sa používať ľahko pochopiteľné obrovskom spoločenstve, ktoré slová. Prax je ale úplne iná. Homília nasledovali po homílii, boli pre nich sa do liturgie nedostala, ale bola jedným z najsilnejších zážitkov. pred svätou omšou alebo po nej. Druhou odpoveďou na Božie Nemala však prvky homílie, ale slovo je vyznanie viery. V liturgii kázne. Jej obnovu priniesol až Druhý ho môžeme počuť pri nedeľných vatikánsky koncil, ktorý hovorí, že homília je súčasťou liturgie a je nutná k posile kresťanského života. Každý z nás si už určite niekedy pohundral nad dĺžkou homílie. Dnes existuje presne stanovený čas homílie. Podľa oficiálnych dokumentov je čas homílie presne stanovený takto: „Homília nesmie byť príliš dlhá, ani príliš krátka.“ Známy český kardinál Tomáš Špidlík hovorí úsmievne: „Krédo nasleduje preto po homílii, aby sa po bludoch, ktoré zazneli v homílii, vyznala pravá viera.“

Po čítaniach a homílií, kde sme mali možnosť počuť Božie slovo nasledujú tri odpovede, ktoré nám pomáhajú na toto Božie slovo

a slávnoſtných svätých omſiach. sa už tejto modlitby nemohli Viera sa rodí a rastie jedine z Božieho zúčastniť. Prosby prednáša diakon slova, a tým, že spoločne spievame alebo lektor v mene nás všetkých, alebo recitujeme Krédo, ktoré a my sa pripájame odpovedou prijali cirkevní otcovia na Nicejskom (aklamáciou) - prosíme ťa, vyslyš koncile v dnešnom Turecku už v nás. Prosby majú svoju štruktúru. roku 325. Vyznaním viery dávame Sú usporiadane podľa jednotlivých najavo, že aj my túžime vo svojom potrieb v tomto poradí: za potreby živote po väčšej viere. Poslednou, Cirkvi, za svetskú vrchnosť, za spásu treťou odpovedou je naša spoločná sveta, za sužovaných ľažkostami modlitba za druhých. Prosby sú každého druhu a za miestne obnovené na výslovnú žiadosť spoločenstvo. Pri osobitných Druhého vatikánskeho koncilu. liturgických sláveniach možno Prosby sa čítajú z knihy, ktorá má poradie pozmeniť a medzi tieto názov Spoločné modlitby veriacich. prosby zaradiť aj úmysel vzťahujúci Prečo spoločné? Preto, lebo sa sa na dané liturgické slávenie. nemodlíme len za seba, ale aj za Drahí čiatatelia, ak druhých. Prijaté slovo nás má viesť niekedy zaradíte prosbu aj za nás k službe našim bratom a sestrám seminaristov a za nové duchovné a to napríklad modlitbou. Táto povolania, určite neurobíte chybu. modlitba veriacich vychádza už **Pokračovanie v nasledujúcom čísle** zo stredoveku, avšak nepokrstený

Drahí čiatatelia, ak
niekedy zaradíte prosbu aj za nás
seminaristov a za nové duchovné
určite neurobíte chybu.
Lukáš Filický

Prechádzky Kapitulskou ulicou 10

Milí čitatelia a priaznivci polkruhová brána. Vedľa hlavnej seminára! V tomto čísle časopisu brány je menšia pravouhlá brána Brázda navštívime ďalšiu z kanónií, pre peších. Kanónia je situovaná v známu pod číslom 16, v minulosti radovej zástavbe na južnej strane označovanú ako XIX. Určiť ulice. Na západe susedí s kanóniou patrocínium domu je problematické, č. 15 (dnes Penzión st. Martin), na lebo autori uvádzajú dvoch východe je nezastavaný priestor rozdielnych svätcov. Historik Jozef a vedľa pozemok kanónie č. 17. Hradský spomína ako patróna sv. Budova je renesančná z polovice Juraja, no novší autori, Puškárová-Puškár, uvádzajú sv. Michala archanjela. Je to spôsobené zrejme tým, že socha patróna, ktorá je umiestnená v oblúku hlavnej brány pripomína oboch svätcov. Svätý Juraj zabíjajúci draka je veľmi podobný svätému Michalovi stojacemu na satanovi. To že by mohlo ísť o svätého Michala umocňuje aj fakt, že socha má anjelské krídla.

Dom je ako jediný z 17. storočia a bola neskôr v roku kanonických domov, ktorý nemá 1744 barokizovaná. Tento rok horné poschodie. Pozostáva z „1744“ je vytesaný do kameňa dvoch oddelených budov, vyššia v oblúku brány. V 20. st. bola slúžila pre služobníctvo a prilieha viackrát renovovaná a pri hned k susednému domu. V týchto prácach bola čiastočne severnom priečelí na ulicu má pozmenená aj jej dispozícia. Obe dve okná. Nižšia hlavná budova je budovy sú podpivničené a sú v nich rozľahlejšia, na ulicu má tri okná renesančné klenby. Hlavná obytná a z južnej a východnej strany je časť je blokového charakteru a situovaná do záhrady. Oba domy má pozdĺžny pôdorys. Obytné sú spojené múrom v renesančnom priestory sú orientované na juh do štýle, v ktorom je vsadená hlavná záhrady. Budova pre služobníctvo

je trojpriestorová s miestnosťami spišského kanonika, ale už o štyri radenými za sebou. Priečelie je roky neskôr sa stáva ostrihomským neskoro renesančné, na hlavnej kanonikom a odchádza zo Spišskej budove trojosové na vedľajšej Kapituly. V roku 1787 mu bol udelený titul báčskeho biskupa a v

Kanónia slúžila hlavne ako roku 1806 sa stáva veľprepoštom bývanie pre kanonikov a iných Ostrihomskej kapituly. Zomiera v cirkevných hodnostárov, ktorí Trnave 26. januára 1823. V roku pracovali na Spišskej Kapitule. 1777 pri novovzniknutom Spišskom Neskôr v 20. storočí slúžila aj ako biskupstve sa kanonikom stáva sídlo spišskokapitulského farára. matematik, príroovedec, botanik, Prvým známym obyvateľom domu profesor Ján Frivaldský SJ. Bol bol v rokoch 1773-1776 barón to zanietený historik a milovník Imrich Perény, rodák z Vinného okr. prírodných vied. Zomiera na Spišskej Michalovce. V službách biskupa Kapitule 3. mája 1784 a je pochovaný Jána Antona Révaja pracoval v krypte kanonikov pod katedrálou. roku 1770 krátko ako ceremoniár. Ďalší záznam o užívateľovi kanónie Potom sa stal farárom v Galante. je až z roku 1843 keď tam začal bývať ThDr. Michal Labucky, rodák zo Spišských Vlách. Spišskokapitulský farár, kanonik, archivár, biskupský tajomník, generálny vikár, rektor seminára a ako riaditeľ učiteľského ústavu sa zaslúžil o jeho záchranu pred zánikom. Zomiera 16. októbra 1866. Bol pochovaný v krypte kanonikov na mieste, kde je dnes umiestnená pôvodná rakva Božieho sluhu biskupa Jána Vojtaššáka. 9. apríla 1868 bol za kanonika menovaný Karol Pisch, rodák z Prešova. Bol profesorom v seminári, neskôr rektor, kanonik X, kanonik IX, kanonik kantor, titulárny opát Panny Márie de Bihar a panovníkom menovaný za titulárneho biskupa

Paceniz. Zomiera 14. júla 1893 1892, pochovaný je pod katedrálou na Spišskej Kapitule a tu je aj v krypte. Nový spišský biskup Pavol pochovaný. Karol Pisch sa však už v Smrečány dopĺňa nekompletný roku 1880 z kanónie prestáhoval a v zbor kanonikov a 6. októbra 1892 je roku 1883 tu prichádza bývať Imrich menovaný za kanonika Neitus Hillay. Hýroš-Sliaczky. Vykonával viaceré Rodák zo Spišskej Novej Vsi začal funkcie, na Spišskú Kapitulu prišiel hneď v tom roku obývať kanóniu z fary vo Veľkej, pracoval na súde a plniť si povinnosti kanonika X, ako konzistoriálny assesor, bol vice-kanonika VIII, školského inšpektora, archidiakon pre dolnú Oravu a tiež profesora v seminári a neskôr bol menovaný za kanonika kantora. Užíval aj titul prepošta v Richnave. Zomrel 14. septembra 1914 a je pochovaný v kanonickej krypte pod katedrálou. Neitus Hillay však kanóniu užíval len pol roka a po menovaní do vyšších úradov sa prestáhoval. Od 1. marca 1893 do 4. októbra 1895 dom užíval Jozef Hradský. Svojím dielom patrí medzi najserioznejších a najplodnejších spišských historikov a jeho diela sú zdrojom informácií aj pre tento článok. Bol spišským sídelným kanonikom. Publikoval početné monografie z dejín Spišského prepoštstva ako aj iné historické

školský inšpektor. Bol titulárny prepoštom Panny Márie v Turci, rytierom Rádu Františka Jozefa a rytierom rádu železnej koruny. 26. júna 1883 bol menovaný za kanonika IX, ešte v tom istom roku za kanonika VIII, neskôr bol menovaný Kapitule 6. novembra 1904 a je za Liptovského a Oravského pochovaný v krypte pod katedrálou. archidiakona. Zomiera 29. februára V rokoch 1895 až 1904 býval v

kanónií Viktor Andrej Horváth. a je pochovaný v krypte kanonikov. Rodák zo Spišského Podhradia, bol V rokoch 1921-1923 kanóniu užíval diecézny archivár, notár, profesor v Štefan Miššata, no náhle zomiera seminári a neskôr rektor seminára, 11. augusta o 19:30 večer na riaditeľ učiteľského ústavu, mŕtvicu. Ako nám prezrádza zápis v tajomník biskupa a kanonik. Užíval kmeňovej knihe kňazov, šlo o strýka aj titul opáta sv. Michala na ostrove či uja kapitulného vikára Scheffera. Panny Márie v Budíne. Zomrel 19. Píše sa tam „Môj milovaný ujček“ novembra 1914 a je pochovaný tiež podpísaný Andrej Scheffer. v krypte. V období rokov 1904 až Štefan Miššata je pochovaný 1920 bol v kanónii novo menovaný tiež v krypte. 17. marca 1923 je kanonik, farár z Ružomberka menovaný za kanonika riaditeľ Anton Kurimský, jediný absolvent učiteľského ústavu Ján Seman a Germanica-Hungarica v Ríme po smrti Miššatu dostáva kanóniu pochadzajúci zo Spišskej diecézy. č.16. Vykonával funkcie kanonika Bol kanonik magister, neskôr X, kanonika IX, VIII, Liptovského Liptovský a Oravský archidiakon, a Oravského archidiakona a tiež titulárny prepošt a kanonik kanonika lektora. Zomrel 10. apríla kustód. Zomrel 26. septembra 1920 1944 a je pochovaný v krypte kanonikov. Po ňom sa do kanónie nastáhalo Jozef Špirko. Od r. 1927

bol profesorom cirkevných dejín, kánonického práva, cirkevného umenia, dogmatiky, sociológie a patrológie na Vysokej škole bohosloveckej v Spišskej Kapitule. R. 1943 sa habilitoval na docenta. R.1944 ho vymenovali za spišského kanonika a sudcu diecézneho tribunálu. Pri represaliách režimu proti Cirkvi r. 1950 bol uväznený, potom internovaný. Jeho syntetické Cirkevné dejiny I-II doteraz na Slovensku nik neprekonal. Patril medzi najserioznejších a najerudovanejších slovenských

cirkevných historikov. Zomrel vo 2004 bol na odpočinku v Dome Fričovciach 30. októbra 1954 a tam je charitas sv. J. Bosca v Spišskej aj pochovaný. V období komunizmu Kapitule. Zomrel 11. marca 2011 bola kanónia majetkom biskupstva zaopatrený sviatostami v 90. roku a slúžila ako spišskokapitulská života a v 65. roku kňazstva. Je fara. Od roku 1964 tu býval Mons. pochovaný vo svojom rodisku v Michal Klučar(Kľučar), ktorý pôsobil Markušovciach. V roku 2004 bol od r. 1946 ako kaplán v Liptovskej za spišskokapitulského farára Lúžnej, v rokoch 1951-1955 bol menovaný ThDr. Štefan Vitko PhD., správca farnosti Lisková, od r. prefekt, vicerektor a profesor 1955 do r. 1964 správca farnosti kňazského seminára a súčasne Zákamenné, od r. 1964 bol tajomník od roku 2012 farár vo Svite. Počas Biskupskejho úradu a zároveň farár jeho pôsobenia sa fara čiastočne v Spišskej Kapitule, od r. 1972 do r. zrekonštruovala. Od roku 2012, 1996 riaditeľ Biskupskejho úradu a ked' sa sídlo fary presunulo do súčasne farár v Spišskej Kapitule, v inej budove, ostala kanónia č. 16 r. 1992 bol vymenovaný za kaplána nevyužitá a stále čaká na svoje Jeho Svätosti - Mons., od r. 1996 nové využitie.

farár v Spišskej Kapitule a od r.

Michal Skokan

Spomal' ma, Pane

Myslím si, že každý človek v jeho náručí. Zastav sa uprostred si uvedomuje, že žijeme v časoch, rýchlosťi tejto doby a pohliadni na keď sa každý niekom ponáhľa, keď Otca, ktorý všetko koná v tichu a každý niekom uteká, keď nikto na v skrytosti. Ak sa Boh nachádza nikoho nemá čas a kvôli všetkým v tichu a nič nerobí náramne, povinnostiam, ktoré máme, prečo sa ty, duša, vrháš do hluku zabúdamo nato, prečo sme vôbec a túžiš robiť všetko rýchlo? Kedy na tomto svete. Spomaľ, ľudská pochopíš, že všetko je len marnosť, duša! Zastav sa uprostred kolotoča ak v tvojich dielach nepôsobí Boh a tohto sveta a počúvaj, čo ti chce že každá cesta je zbytočná, ak nie povedať Boh, Večná Láska! Zhasni je s Bohom a ak nevedie k Bohu. úplne všetko okolo seba a zapozeraj Utíš sa na chvíľu a počúvaj toho, sa na Krista, ktorý je večným ktorý ťa stvoril. Viem, že niekedy je svetlom! Stíš hluk dnešnej doby toho veľa a že je potrebné spraviť a započúvaj sa do ticha v ktorom kopec vecí, aby sme boli so sebou sa prihovára Boh k ľudskej duši. spokojní. Ale vedz, že ak sa budeš Oddýchni si od toho namáhavého stále točiť v nekonečnom kruhu behania po svete a spočiň na chvíľu rýchlosťi, zmeškáš toho oveľa viac,

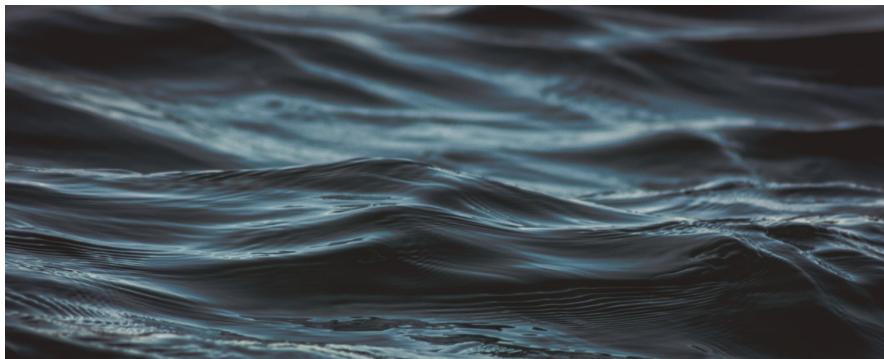
než by si to robil v pokoji ducha. Pokojná duša má na myсли všetko to, čo je podstatné spraviť, ale berie do úvahy aj to, čo sa okolo nej deje. Pokojná duša sa zastaví a pozdraví okoloidúceho. Pozrie na prírodu okolo seba a nachádza v nej podpis svojho Stvoriteľa. Je očarená krásou slnka a krásou neba. V pokoji jej ducha toto všetko nachádza a získava omnoho viac, než tí, ktorí šero rýchlosťi zahalilo túto nádheru. Ó, duša, zastav sa na chvíľu a podákuj sa Bohu za svoj život. Podákuj sa, že si ráno mohla vstať z posteľe a začať

nový deň. Podákuj sa, za ľudí okolo mi v zmätkoch dňa vyrovnanosť seba a za všetko čo tvorí život. Vypni večných hôr. Zbav moje nervy na chvíľu rýchlosť sveta a nastav si a svaly napäťa upokojujúcou stanicu ticha. Uteč na chvíľu preč od hudbou spievajúcich prúdov. sveta a počúvaj Boží hlas. Nech sa Pomôž mi spoznať zázračnú nikdy nestane to, že dovolíš rýchlosťi osviežujúcu silu spánku. Nauč ma premôcť ťa. Každý jeden deň za zastav umeniu kratučkých oddychov..., a ponorená v tichu pozoruj to, čo ti spomaliť a pozrieť sa na kvietok, Boh dnes prichystal, aké dary ti dal a prehodít pári slov s priateľom, ako veľmi ťa miluje. A hoc toho bude potľapkať psa, prečítať pári riadkov niekedy vázne veľa, nájdi si čas aspoň z dobrej knihy. Pripomeň mi každý 5 minút a pýtaj sa Boha, čo ti chce deň bájku o zajacovi a korytnačke, dnes povedať. Nemusí to byť halda aby som si uvedomil, že závod času pri ktorom budeš kontemplovať nevyhrá vždy ten najrýchlejší, že Boha. Stačí, ak si pri práci alebo v živote ide o viac, než zvyšovanie učení na chvíľu oddýchneš, zatvoríš rýchlosťi. Daj, nech sa zadívam oči a nastavíš sluch. Taký čas nech do koruny mohutného duba a je spojením twojej duše s Bohom. pochopím, že preto narástol Lebo ak nebudem milovať ticho veľký a silný, lebo rástol pomaly a zastávky, zomrieme na hluk a a zdravo. Spomaľ ma Pane, a rýchlosť! K tomu nech ti dopomáha nadchni ma, aby som svoje korene tátó modlitba od Orina I. Craina: zasadil hlboko do zeme trvalých

“Spomaľ ma, Pane! Zmierni hodnôt života, a tak mohol rásť ku tlkot môjho srdca utíšením mojej hviezdám svojho vznešenejšieho mysele. Ustáľ môj náhlivý krok osudu.”

predstavou večného dosahu času. Daj

Dávid Holubjak

Božie cesty

Bol raz jeden starý pustovník. rozčúlil sa pustovník. Dostal však Žil sám, ale stále sa stážoval na zase tú istú odpoved: „Také sú cesty, ktorými ho vedie Boh. Raz Božie cesty!“ Tretí deň prišli k v noci mal sen. Snívalo sa mu, že jednému človeku, ktorý bol veľmi do jeho domu prišiel Boží posol a neznášanlivý. Neznášal nikoho hovorí: „Pod’ so mnou!“ Pustovník okrem svojho malého syna. Toho vstal a šiel. Prišli do jedného domu miloval nadovšetko. Ked’ sa na a boli priateľsky priatí. Pán domu druhý deň ráno lúčil s hostami, sa im hned’ s radosťou pochválil: hovorí: „Nemôžem vás odprevadiť, „Dnes mám veľký sviatok. Môj ale pôjde s vami môj syn. Môže ísť dlhoročný nepriateľ sa so mnou až k lavičke, ktorou prejdete cez zmieril a na znamenie priateľstva potok. Dávajte mi na neho pozor!“ mi poslal tento zlatý kalich.“ – Ked’ - „Boh ho ochráni,“ povedal posol. sa na druhý deň chystali odísť, A keď prichádzali k lavičke, zhodil pustovník si všimol, že Boží posol chlapca do rozvodneného potoka. tajne balí zlatý kalich do svojho „Ty diabol,“ rozkričal sa pustovník, batoha. Pustovníka to popudilo, „to predsa nie sú Božie cesty!“ ale skôr, ako začal protestovať, Vtom sa posol premenil na anjela, posol ho zahriakol: „Ticho! Také „Tak počúvaj!“ povedal. „Ten kalich sú cesty Božie!“ Onedlho prišli do bol otrávený. Dobrému mužovi iného domu. Domáci pán bol veľký som zachránil život, ale chamtitvý lakomec. Nadával na nevítaných lakomec sa z neho upije až k smrti. hostí a urážal ich. „Musíme ísť Chudák, ktorému zhorel dom, nájde ďalej,“ povedal posol a ešte pred pod jeho troskami poklad. Ten mu odchodom dal domácomu zlatý pomôže, aby sa dostal navždy z kalich. Pustovník sa chcel ozváť. biedy. A ešte je tu sebec, ktorému „Ticho! Také sú cesty Božie!“ zase som hodil do vody chlapca. Ten muž ho predbehol jeho spoločník. bol veľký hriešnik. Zo svojho syna Večer prišli k chudobnému mužovi, by vychoval vraha. Strata chlapca ktorý stále nariekal, že sa mu v ho teraz priviedie k obráteniu. Vidíš, žiadnej práci nedarí a že ho stále ukázal som ti niečo z Božej múdrosti prenasleduje nešťastie. „Boh ti Maj v úcte jeho skryté cesty.“ A pomôže,“ utešoval ho Boží posol. pustovník sa zobudil zo svojho sna. Ked’ však odchádzali, podpálil mu dom nad hlavou. „Tak už dost!“

Z blogu (Kristoterapia) nášho seminaristu Dávida Holubjaka

Všetko o nás na webе: ks.kapitula.sk alebo FB:

Kňazský seminár biskupa
 Jána Vojtaššáka

Cirkev/Náboženská organizácia

[Vytvoriť výzvu na akciu](#)

[Zdieľať](#)

...

[Časová os](#)

[Informácie](#)

[Fotky](#)

[Páči sa mi](#)

Viac ▾

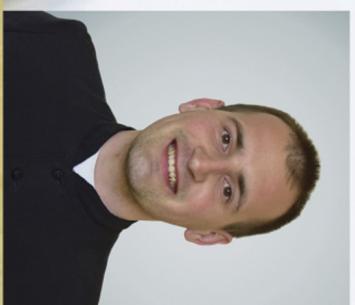
100 % miera odozvy, priemerný čas reakcie je
 deň a viac

ŠIMON BOCKO

Primicie: 16.6.2019 o 10:00 hod.
v Kostole sv. Michala
arohanjela vo Váhaskej Dubovej.

ADAM KONKOĽ

Primicie: 16.6.2019 o 10:00 hod.
v Kostole sv. Jána apoštola v
Novej Dubovni.

PATRIK MÍTURA

Primicie: 16.6.2019 o 10:00 hod.
v Kostole Božského srdca Ježišovho
vo Vlkoviciach.

ANDREJ ONDREJKA

Primicie: 23.6.2019 o 10:00 hod.

v Kostole Dvoch sŕdc v Liptovských
Slačoch.

ANTON DURČÁK

Primicie: 16.6.2019 o 10:00 hod.
v Kostole Narodenia Panny Márie
v Novotú.

MILAN LUPTÁK

Primicie: 16.6.2019 o 10:00 hod.
v Amfiteátri v Pažitnach
v Liptovských Slačoch.

MIROSLAV MUDRÍK

Primicie: 22.6.2019 o 10:00 hod.
v Kostole Stataja svätého Jána
Krstiteľa v Humennom, Pod Soko-
lejom.

MARTIN TEŠLA

Primicie: 23.6.2019
o 10:00 hod. v Kostole sv. Mikuláša
v Starej Dubovni.

VYSVIACKA: 15.6.2019 O 10:00 HOD.
V KATEDRÁLE SV. MARTINA V SPIŠSKÉJ KAPITULE

SRDEČNE VÁS POZÝVAME!